

2 e trefaldighet

Psalmer: 200, Ps63, 406, L209, 387, L188

Texter: Sak 3:1-7, Upp 19:5-9, **Luk 14:15-24**

Nåd vare med er och frid av Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, lär oss idag att sätta dig och ditt evangelium främst i våra liv. Amen.

En sabbat var Jesus bjuden till en av de ledande fariséerna. Vid matbordet sa en av gästerna: *Salig är den som får bli bordsgäst i Guds rike*. Jesus svarade honom med liknelsen om mannen som ordnade en festmåltid. I liknelsen undervisar Jesus om det tragiska faktum att judarna inte ville tro fast de genom profeterna blivit inbjudna till Guds rike. Profeterna hade talat till Israels folk om den frälsning som Messias skulle vinna. Det folk som fått löftena var också de första som fick höra det glada budskapet om löftenas fullbordan. Johannes Döparen och Jesus riktade sig först och främst till Israels folk, och apostlarna gick också först till judarna med inbjudan till Guds rike, men med föga framgång. När de inte ville tro gick inbjudan ut till andra. Det var först när evangeliet började predikas för hedningarna som människor började strömma in i Guds rike och festsalen fyllas av allehanda folk.

Liknelsen lär oss att vi inte förtjänat att bli bordsgäster i Guds rike. Allt är iordningställt och färdigt. Gud uppmanar enträget alla slags människor att komma så att huset blir fullt. Men de som först var inbjudna och sa nej ska bli utestängda, inte därför att de inte kunnat betala inträde, utan därför att de inte ville komma. De får som de vill.

I liknelsen hör vi om en man som ville ordna en festmåltid. Han sände ut förhandsinbjudan till många i god tid. Sedan ordnade han festmåltiden och när tiden för festen var inne skickade han ut sin tjänare för att säga till dem som var inbjudna: *Kom, nu är allt färdigt*. Mannen i liknelsen är Gud. Han bjöd många gäster till sitt rike när han genom sina profeter gav Israels folk löftena om Messias, Frälsaren, som skulle komma. Festmåltiden som Gud inbjudit dem till är frälsningen i Kristus. Tron kan liknas vid ett ätande, och trons föremål kan liknas vid mat och dryck. I Joh 6 säger Kristus att han är livets bröd och den som äter det brödet, dvs. tror på honom ska leva i evighet. Evangeliet om Kristus är en inbjudan att komma till Kristus för av honom motta liv och frälsning. Han har vunnit syndernas förlåtelse och liv åt oss. Frälsningen är färdig att tas emot.

I synnerhet fariséerna och de skriftlärde, som Jesus nu gästade, hade nåtts av denna inbjudan. De forskade ivrigt i Skrifterna. Otaliga gånger hade de läst de många profetiorna om Messias. Men när tiden för löftenas fullbordan kom och Gud sände sina tjänare att säga till dem: *Kom, nu är allt färdigt*, då ville de inte komma. Fast många av dem med egna ögon såg Jesus utföra de gudomliga gärningar profeterna förutsagt om Messias ville de inte tro på honom. När Johannes Döparen framträdde och förkunnade att himmelriket nu kommit ville man inte tro det utan förkastade hans förkunnelse. Johannes Döparen visade på Jesus som den utlovade Frälsaren och sa: *"Se, Guds lamm som tar bort världens synder."* *"Jag har sett och vittnat att denne är Guds Son."* Det ville de inte tro utan gick bort från honom.

Sedan trädde Jesus fram och inbjöd dem att komma till honom som till en himmelsk fest. Han sa: *"Jag är livets bröd. Den som kommer till mig ska aldrig hungra, och den som tror på mig ska aldrig någonsin törsta."* (Joh 6:35) Men de ville inte ens lyssna till denna inbjudan utan sa *"Det här är ett hårt tal. Vem står ut med att höra det?"* (Joh 6:60)

Av liknelsen förstår vi att de inbudna höll andra saker för viktigare än att komma till festmåltiden. De ursäktade sig, som människor gjort i alla tider, för att slippa höra det "hårda" talet om syndernas förlåtelse. Precis som idag sa de inbudna: *"Jag har inte tid just nu."* Vi hör att de inbudna skapar ett motsatsförhållande där det inte behöver finnas något. Det går mycket väl att vara bonde, skaffa egendom eller vara gift och tro evangeliet. Men de som uteblev satte allt detta framför evangeliet. De tog sina dagliga sysslor som en ursäkt för att avvisa Guds inbjudan. De hade tid för saker som skulle försvinna med tiden, men de hade inte tid för Guds eviga välsignelser.

Tjänaren kom tillbaka och berättade detta för sin herre. Då blev denne vred och sade till sin tjänare: Gå genast ut på gator och gränder i staden, och för hit fattiga och krymplingar, blinda och lama. (Lukasevangeliet 14:21) När de inbudna inte ville komma retade det husbonden och han sände inbjudan vidare till andra, fattiga och krymplingar, blinda och lama. Läs i evangelierna och se. Nog finns det undantag som Nikodemus eller Josef av Arimatea men de människor som samlades kring Jesus och tog emot honom var inte överklass utan folk från gator och gränder. Där var publikaner och syndare, fattiga, krymplingar, blinda och lama som det heter i Matteusevangeliet 8:16-17 *När det blev kväll, förde man till honom många besatta. Och han drev ut de onda andarna med ett ord och botade alla sjuka, för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten Jesaja: Han tog på sig våra svagheter, och våra sjukdomar bar han.* I evangelierna framträder bilden av Jesus omgiven av en hop eländiga människor som tog emot hans hjälp. Men de främsta bland folket höll sig på avstånd och vaktade på honom för att hitta något att anklaga honom för.

Jesus älskade att omge sig med fattiga och sjuka och de hade också behov av honom och tog med glädje emot honom som sin Frälsare. Det ser vi överallt i evangelierna. På samma sätt var det i urkyrkan och så är det än i dag. Paulus skriver i 1 Korintierbrevet 1:26-31: *Bröder, se på er egen kallelse. Inte många av er var visa om man ser till det yttre, inte många var mäktiga, inte många av förnäm släkt. Nej, det som för världen var dåraktigt har Gud utvalt för att låta de visa stå där med skam, och det som för världen var svagt har Gud utvalt för att låta det starka stå där med skam, och det som för världen var oansenligt och föraktat, ja, det som inte var till, har Gud utvalt för att göra till intet det som var till, för att ingen människa ska berömma sig inför Gud. Honom har ni att tacka för att ni är i Kristus Jesus, som Gud för oss har gjort till vishet, rättfärdighet, helgelse och återlösning, för att det ska ske som står skrivet: Den som berömmar sig ska berömma sig av Herren.*

I liknelsen hör vi hur inbjudan till festen gick vidare till fattiga och krymplingar när de inbjudna inte ville komma. Men det fanns ännu plats. *Tjänaren sade: Herre, vad du befallde har jag gjort, men här finns ännu plats. Då sade herren till sin tjänare: Gå ut på vägar och stigar och uppmana enträget människor att komma in, så att mitt hus blir fullt. Ty jag säger er att ingen av de män som var bjudna ska smaka min måltid.*” (Lukasevangeliet 14:22-24) Med detta förutsäger Jesus att också hedningarna, som stod utanför förbundet och lagstiftningen och löftena, skulle samlas in till festen i Guds rike. I Matteusevangeliet 21:43 säger han till de judar som förkastade honom: *Därför säger jag er att Guds rike ska tas ifrån er och ges åt ett folk som bär dess frukt.*

Tjänaren skulle gå ut på vägar och stigar och enträget uppmana människor att komma. Nu handlar liknelsen om oss. Inbjudan till Guds festmåltid lyder: *Kom, nu är allt färdigt.* Evangeliet inbjuder oss att komma till Kristus och ta emot frälsning och liv helt gratis. Det är inte en befallning att prestera något. Dörren till himmelens fest står öppen och det fattas inget som vi måste göra för att få sätta oss till bords i Guds rike. Evangeliets inbjudan gäller alla och är allvarligt menad. Gud vill att alla människor ska bli frälsta.

Jesus avslutar liknelsen med en varning: *Ty jag säger er att ingen av de män som var bjudna ska smaka min måltid.*” Det är en förskräcklig dom över dem som förkastat evangelium, ursäktat sig och inte haft tid när Gud gång på gång inbjudit dem att komma till festmåltiden och ta emot - för intet, helt gratis. Men de ville inte och nu kan de inte heller komma utan får för evigt stå utanför Guds rike. Därför, låt oss ta varning: *I dag, om ni hör hans röst, förhärda inte era hjärtan.* (Hebr 4:7) Evangeliets inbjudan är löftet om syndernas förlåtelse och liv för Kristi skull. Genom tron ska vi ta emot ta emot Guds gåva som är gratis. Det är Guds goda och nådiga vilja. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, vi tackar dig för att du frälst oss från våra synder, öppnat himmelen för oss och inbjudit oss till ditt rike. Hjälp oss att hålla din frälsning främst i våra liv. Hjälp oss också att evangelisera för dem som ännu inte nåtts av din inbjudan den himmelska festen. Låt ditt hus bli fullt och kom snart i din härlighet. Amen.